

hvor megen Hartkornsskyld og hvor megen Ejendomsskyld der er paa den Ejendom, men det er dog ikke enhver, der spørger, hvor stor Kommuneskatten er, naar han vil købe en Ejendom. (Afbrydelse af Landbrugsministeren). Ja, man bør naturligvis gøre det, men det er dog ikke alle, der gør det. Jeg ved ikke, om den højtærede Minister altid har gjort det ved sine Handler; jeg har i hvert Tilfælde ikke altid gjort det ved mine Handler, for selv om Kommuneskatten kan variere noget, har der hidtil ikke været saa forfærdelig stor Forskel i saa Henseende i Egne, der ikke ligger langt fra hinanden. Paa Egne, mellem hvilke der er stor Afstand, kan der naturligvis være større Forskel. Men her er jo ikke Tale om en Skat; her er Tale om en Afgift, og ganske vist er det muligt, man faar at vide, at en saadan hviler paa Ejendommen, men det er ikke tilstrækkeligt, synes jeg, her at lovgive paa den Maade, at man forudsætter, at der er *Mulighed* for at faa at vide, hvad det er, man gaar ind til. Tinglysningsbestemmelserne har vi jo i det hele taget, for at vi kan gaa hen og faa en Udskrift af Tinglysningsprotokollen og derigennem faa at vide, hvilke Behæftelser der hviler paa den Ejendom, man vil erhverve. Derfor nærer jeg nu ikke mindre Betænkelighed ved Bestemmelsen, end da jeg første Gang havde Ordet, og jeg ønsker for mit Vedkommende Sagen klareret yderligere, inden jeg kan give Lovforslaget min Tilslutning.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Jeg forstaar nu det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Jensen [Aale]) saaledes, at det ærede Medlem ønsker Fortrinsretten bibeholdt for alle Ydelser til Dækning af Udgifter ved Vandløbsreguleringer, men at denne Fortrinsret i Modsætning til, hvad der er Tilfældet med Hensyn til Skattebeløbenes Fortrinsret, efter hans Opfattelse bør tinglyses. Jeg maa nu sige, at det forekommer mig at være en mærkelig Bestemmelse at indføre paa en Tid, da vi taler om Forenkling af Administrationen og Bortskaffelse af en hel Masse overflødig Virksomhed, som vel ganske sikkert i Tidernes Løb har ophobet sig mange Steder. Det ærede Medlem ønsker, at man skal lovfæste en Praksis, som har fastlagt sig paa dette Omraade, men samtidig besværliggøre den ved, at hver Gang der foretages en eller anden fælles Aktion med Hensyn til et Vandløb eller en Vandrende og paalignes de dertil nødvendige Beløb, skulde vedkommende Kommune lade disse Smaa-

beløb, som det meget ofte er — det kan ganske vist ogsaa være større Beløb — tinglyse, medens derimod Beløb som Skatter og andre Udgifter til Stat og Kommuner ikke skal tinglyses. Jeg tror, at den, der køber en Ejendom, i hvert Tilfælde i vore Dage — jeg indrømmer, at for 20—30 Aar siden spillede det ikke saa stor en Rolle —, men i vore Dage, skulde være en meget letsindig Køber, hvis han ikke lukkede sin Mund op og spurgte: Hvad er de faste Skatter paa Ejendommen? De er saa store, at det for Landets Vedkommende er det overvejende og det, der betyder noget, og hvis han spørger efter Skatter og Afgifter, saa vil deres Beløb jo fremgaa af de Dokumenter, der bliver fremskaffet, eller den Bog, som Amtstuen fører over den paagældende Ejendom. Det er min bestemte Opfattelse, at hvis det, som det ærede 2det Medlem for 5te Kreds paatænker, *vel* at lovfæste Fortrinsretten for Skatterne, *men* samtidig at indføre Tinglysning for de heromhandlede Udgifter — hvis *det* skulde blive Resultatet af dette Forslags Fremsættelse for Rigsdagen, saa vilde det være en meget daarlig Gerning, jeg har været med til at udføre, og saa fortryder jeg meget stærkt, at Lovforslaget er kommet frem. Men jeg haaber heller ikke, at det ærede 2det Medlem for 5te Kreds vil fastholde en saa omstændelig Fremgangsmaade. Det vilde netop føre med sig, at det, som jeg for mit Vedkommende ønsker at undgaa, blev lovfæstet, saaledes at man besværliggjorde disse Arbejders Gennemførelse.

Jensen (Aale): Den højtærede Landbrugsminister sagde, at hvis Lovforslaget skulde medføre det af mig tilsigtede, vilde det være en daarlig Ting, han her havde udført. Saafremt dette skulde være en Animering til mig om at gaa med, er det en meget daarlig Animering; for jeg synes, at den højtærede Minister har foretaget sig mange daarlige Ting i Rigsdagen. Men det er jo ikke det, der foreligger i Øjeblikket. Vi er ganske enige om Formaålet; vi vil blot have en Sikring, og det vil vi have begge to. Den højtærede Minister sætter stærkest ind paa, at man skal sikre Kommunerne og gøre det lettest for dem; min Bestræbelse gaar ud paa, at man ogsaa skal sikre Køberne. Nu siger den højtærede Minister, at man kan henvende sig til den Bog, som Amtet fører over den Slags Ting. Ja, det kan man naturligvis gøre; men hvorfor skulde man ikke lige saa godt kunne henvende sig til den Bog, der føres paa Dommerkantoret i det Di-